

Sygn. akt VU 572/21

POSTANOWIENIE

Dnia 14 grudnia 2022 roku

Sąd Okręgowy Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Piotrkowie Trybunalskim

w składzie następującym: Przewodniczący: Sędzia Agnieszka Leżańska

po rozpoznaniu w dniu 14 grudnia 2022 roku w Piotrkowie Tryb.

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z wniosku J. K. przeciwko Prezesowi Kasy Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego Oddział (...) w Ł.

o prawo do świadczenia uzupełniającego oraz dodatku pielęgnacyjnego

na skutek odwołania ubezpieczonego od dwóch decyzji Prezesa Kasy Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego Oddział (...) w Ł. z dnia (...) roku, znak:

(...)

postanawia:

uchylić zaskarżone decyzje, przekazać sprawę do rozpoznania Prezesowi Kasy

Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego Oddział Regionalny w Ł. i umorzyć

postępowanie w sprawie.

Sygn. akt. VU 572/21

UZASADNIENIE

Zaskarżonymi decyzjami z dnia (...) roku (znak: (...)) Prezes Kasy Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego Oddział (...) w Ł. odmówił J. K. prawa dodatku pielęgnacyjnego oraz prawa do świadczenia uzupełniającego, wskazując w uzasadnieniu, iż Komisja lekarska Kasy orzeczeniem z dnia (...) roku orzekła, że wnioskodawca nie jest niezdolny do samodzielnej egzystencji.

W odwołaniu z dnia 11 maja 2022 roku J. K., podniósł, że kwestionuje ustalenia Komisji lekarskiej Kasy dotyczące jego stanu zdrowia i wniósł o przyznanie mu prawa do dodatku pielęgnacyjnego i świadczenia uzupełniającego dla osób niezdolnych do samodzielnej egzystencji.

W odpowiedzi na odwołania organ rentowy wniósł o oddalenie odwołania.

Sąd Okręgowy, Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych ustalił w sprawie następujący stan faktyczny:

J. K. urodzony (...), jest uprawniony do renty rolniczej z tytułu niezdolności do pracy na stałe.(okoliczność bezsporna).

W dniu (...) roku J. K. złożył wniosek o ustalenie prawa do świadczenia uzupełniającego (dowód: wniosek k. 90-92 akt KRUS).

Orzeczeniem z dnia 9 marca 2021 roku lekarz Rzeczoznawca Kasy stwierdził, że wnioskodawca nie jest niezdolny do samodzielnej egzystencji. W opinii lekarskiej podał, że rozpoznał u ubezpieczonego następujące schorzenia: wysoką postępującą krótkowzroczność obu oczu, obserwację w kierunku jaskry, miażdżycę tętnic kończyn dolnych,

przebyty zatoru tętnicy udowej- powierzchownej prawej, udowej lewej, zespół bólowy kręgosłupa w przebiegu zmian zwyrodnieniowych i dyskopatycznych, kardiomiopatię z FA w wywiadzie w okresie wydolności krążenia, żylaki kończyn dolnych. W opinii lekarskiej wskazał, iż po przeprowadzeniu badania wnioskodawcy oraz po przeanalizowaniu dokumentacji leczenia i badań dodatkowych nie stwierdził naruszenia sprawności organizmu w stopniu powodującym niezdolność do samodzielnej egzystencji. (dowód: orzeczenie lekarza rzeczoznawcy Kasy k. 4 akt dokumentacji orzeczniczo- lekarskiej KRUS , opinia lekarska k. 5-6 akt dokumentacji orzeczniczo-lekarskiej KRUS).

Od powyższego orzeczenia J. K. wniósł sprzeciw. (dowód: sprzeciw wnioskodawcy k. 101-102 akt dokumentacji orzeczniczo-lekarskiej KRUS).

Komisja lekarska Kasy, po zdiagnozowaniu u wnioskodawcy: wysokiej postępującej krótkowzroczności obu oczu, podejrzenia jaskry, miażdżycy tętnic kończyn dolnych, przebytego zatoru tętnicy udowej po leczeniu operacyjnym, zmian zwyrodnieniowych kręgosłupa, kardiomiopatii w okresie wydolności krążenia, żylaków kończyn dolnych uznała, że J. K. nie jest niezdolny do samodzielnej egzystencji. W uzasadnieniu opinii Komisja wskazała, że na podstawie dokumentacji medycznej i opinii Lekarza Rzeczoznawcy Kasy nie znalazła podstaw do orzeczenia niezdolności do samodzielnej egzystencji. (dowód: orzeczenie komisji lekarskiej Kasy k. 1 akt dokumentacji orzeczniczo- lekarskiej KRUS, opinia lekarska k. 2-3 akt dokumentacji orzeczniczo-lekarskiej KRUS).

W chwili obecnej u wnioskodawcy występują następujące schorzenia:

- zespół bólowo- dysfunkcyjny kręgosłupa w przebiegu zmian zwyrodnieniowo- dyskopatycznych,
- miażdżycę tętnic kończyn dolnych, miażdżycę uogólnioną,
- cechy niedokrwienia kończyn dolnych, zwłaszcza prawej,
- stan po udrożnieniu tętnicy udowej powierzchownej prawej z powodu jej zatoru w 2017 roku,
- stan po udrożnieniu tętnicy udowej powierzchownej lewej z powodu jej zatoru w 2018 roku,
- krótkowzroczność wysoka postępująca- obu oczu,
- zaćma obu oczu,
- zanik obustronny nerwu wzrokowego,
- przebyta tromboliza i wszczepienie dwóch stentów do lewej tętnicy udowej w 2022 roku,
- zwężenie tętnicy szyjnej wewnętrznej lewej- 90%,
- niedrożność tętnicy kręgosłupowej prawej,
- nadciśnienie tętnicze,
- migotanie przedsionków serca,
- choroba zwyrodnieniowa kręgosłupa i stawów kończyn dolnych.

(dowód: opinia biegłego sądowego z zakresu ortopedii R. E. k.44, opinia biegłej sądowej z okulistyki D. P.. 57-58 wraz z opinią uzupełniającą k. 70, opinia biegłego z zakresu chirurgii naczyń A. P. k. 96-98)

Schorzenia ortopedyczne nie powodują niezdolności wnioskodawcy do samodzielnej egzystencji, powodują jednak trwałą niezdolność ubezpieczonego do pracy w gospodarstwie rolnym. Skarżący jest jednak osobą niezdolną do samodzielnej egzystencji z punktu widzenia angiologicznego i okulistycznego (okresowo od dnia 26 maja 2022

roku na okres dwóch lat). Pogorszenie stanu zdrowia skarżącego i jego niezdolność do samodzielnej egzystencji powstały z powodu schorzeń chirurgiczno- naczyniowych po dniu 11 maja 2021 roku, natomiast z powodu schorzeń okulistycznych od dnia 22 maja 2022 roku. dowód: dowód: opinia biegłego sądowego z zakresu ortopedii R. E. k.44, opinia biegłej sądowej z okulistyki D. P.. 57-58 wraz z opinią uzupełniającą k. 70, opinia biegłego z zakresu chirurgii naczyń A. P. k. 96-98).

Sąd Okręgowy zważył, co następuje :

zaskarżoną decyzję należało uchylić, przekazując sprawę do rozpoznania organowi rentowemu i umarzając postępowanie w sprawie.

Rozpoznanie niniejszej sprawy nastąpiło na posiedzeniu niejawnym na podstawie art. 15 zzs⁽¹⁾ ust.1 pkt 3 ustawy o szczególnych rozwiązaniach z zapobieganiem, przeciwdziałaniem i zwalczaniem (...), innych chorób zakaźnych oraz wywołanych nimi sytuacji kryzysowych z dnia 2 marca 2020 r. (Dz. U. z 2020 r. poz. 374, 567, 568, 695 z późn. zm.)w okresie obowiązywania stanu zagrożenia epidemicznego albo stanu epidemii ogłoszonego z powodu (...)19 oraz w ciągu roku od odwołania ostatniego z nich, w sprawach rozpoznawanych według przepisów ustawy z dnia 17 listopada 1964 r. - kodeks postępowania cywilnego zgodnie z dyspozycją, którego przewodniczący może zarządzić przeprowadzenie posiedzenia niejawnego, gdy nie można przeprowadzić posiedzenia zdalnego, a przeprowadzenie rozprawy lub posiedzenia jawnego nie jest konieczne. W tych okolicznościach z uwagi na sytuację epidemiczną, Sąd na podstawie przywołanego przepisu ocenił, że przeprowadzenie rozprawy nie jest konieczne. Strony nie wnosiły o przeprowadzenie rozprawy, co pozwoliło na rozpoznanie sprawy i wydanie rozstrzygnięcia na posiedzeniu niejawnym.

Podstawę takiego rozstrzygnięcia stanowi art. 477¹⁴ § 4 k.p.c. w zw. z § 5 wskazanego powyżej przepisu, zgodnie z którym, w sprawie o świadczenie z ubezpieczeń społecznych, do którego prawo jest uzależnione od stwierdzenia niezdolności do pracy lub niezdolności do samodzielnej egzystencji, a podstawę do wydania decyzji stanowi orzeczenie lekarza rzeczoznawcy Kasy Rolniczego ubezpieczenia Społecznego lub orzeczenie komisji lekarskiej Kasy i odwołanie od decyzji opiera się wyłącznie na zarzutach dotyczących tego orzeczenia, sąd nie orzeka co do istoty sprawy na podstawie nowych okoliczności dotyczących stwierdzenia niezdolności do pracy lub niezdolności do samodzielnej egzystencji, które powstały po dniu złożenia odwołania od tej decyzji. W tym przypadku sąd uchyła decyzję, przekazuje sprawę do rozpoznania organowi rentowemu i umarza postępowanie.

W ocenie Sądu powyższa regulacja winna znaleźć zastosowanie w przedmiotowej sprawie, albowiem po złożeniu przez wnioskodawcę odwołania do Sądu zaistniały nowe okoliczności istotne dla oceny jego niezdolności do samodzielnej egzystencji.

W przedmiotowej sprawie wnioskodawca dochodził przyznania prawa do świadczenia uzupełniającego dla osób niezdolnych do samodzielnej egzystencji i prawa do dodatku pielęgnacyjnego.

Po wniesieniu odwołania przez J. K. ujawniły się nowe okoliczności dotyczące pogorszenia jego stanu zdrowia – na podstawie dostarczonej nowej dokumentacji lekarskiej biegły sądowy z zakresu angiologii (chirurgii naczyniowej) A. P. stwierdził, iż pogorszenie jego stanu zdrowia nastąpiło po 11 maja 2021 roku czyli już po wniesieniu przez ubezpieczonego odwołania od zaskarżonych decyzji. Wskazują na to załączone przez skarżącego wyniki dwóch badań usg- tętnic kończyn dolnych z dnia 9 czerwca 2022 roku i 25 lipca 2022 roku, poprzedzające hospitalizację odwołującego w oddziale (...) w Ł. w dniach od 2 do 5 sierpnia 2022 roku.

Także biegła z zakresu okulistyki D. P. w opinii podstawowej i uzupełniającej podała, że ubezpieczony jest niezdolny do samodzielnej egzystencji od daty wydania opinii podstawowej tj. 26 maja 2022 roku z powodu pogorszenia stanu narządu wzroku, w związku z postępującą krótkowzrocznością oraz stwierdzonym w badaniu klinicznym zawężeniu pola widzenia do 10 stopni i zaćmą obu oczu. Pogorszenie stanu zdrowia ubezpieczonego nastąpiło więc po 11 maja 2021 roku- tj. już po wniesieniu przez wnioskodawcę odwołania do Sądu.

Zważywszy, że pogorszenie stanu zdrowia wnioskodawcy nastąpiło po złożeniu odwołania, to w pełni zasadne było w ocenie Sądu Okręgowego, uchylenie decyzji z dnia (...) roku, połączone z przekazaniem sprawy do rozpoznania organowi rentowemu, przy uwzględnieniu niekorzystnych zmian, które powstały i zostały ujawnione w toku postępowania przed sądem i umorzenie postępowania w sprawie.

Rzeczą organu rentowego będzie ustalić, w jakim okresie schorzenia stwierdzone przez biegłych okulistę i chirurga naczyniowego w opiniach, skutkują niezdolnością do samodzielnej egzystencji J. K..

Biorąc powyższe pod uwagę, Sąd Okręgowy na podstawie art. 477¹⁴ § 4 k.p.c. w zw. z § 5 tego przepisu orzekł, jak w sentencji.